

หนังสือส่งเสริมการอ่าน คิดวิเคราะห์

ชุด คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๔ ประการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

เล่มที่ ๔

มีนาผู้แสนฉลาด

ภักดิ รำไพ
ครุ วิทยฐานะครุชานาญการ

โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ ๖๐ พรรษาฯ อําเภอบางใหญ่ จังหวัดหนองบุรี

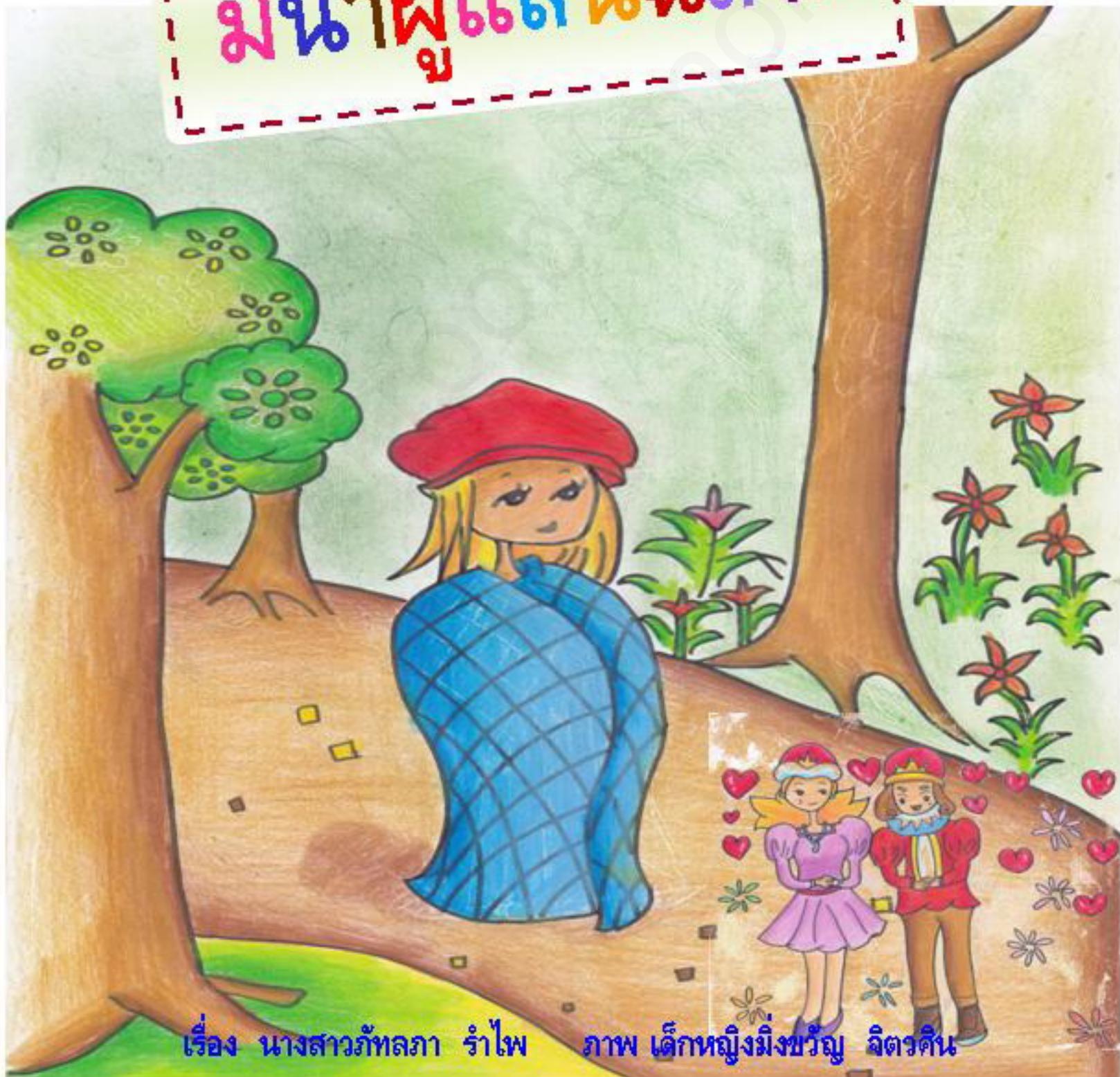
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการประถมศึกษานานาชาติ เขต ๒

หนังสือส่งเสริมการอ่าน คิดวิเคราะห์ ชุด คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๘ ประการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ตรงกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ข้อที่ ๕ ໄฝเรียนรู้

เล่มที่ ๔

มีนาผู้แสนดี

เรื่อง นางสาวภัทลภา รำไพ ภาพ เด็กหญิงมิ้งชรีวิญ จิตราศิน

คำนำ

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาหาความรู้ และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้วยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และส่งเสริมให้มีความคิดสร้างสรรค์ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับ และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เรื่องต่าง ๆ

การอ่านที่ดีมีประสิทธิภาพ จะต้องอ่านแล้วจับใจความได้ สรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้หนึ้งสิ่งเสริมการอ่าน คิดวิเคราะห์ ชุด คุณเล็กขณะอันพึงประสงค์ ๘ ประการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ขั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นสื่อในการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้มากกว่า ๕ แบบเรียนเป็นหลัก ผู้ศึกษาได้ค้นคว้า เพิ่มเติมจากแบบเรียนของนักเรียนตามเนื้อหาสาระการอ่าน ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เกิดการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง เกิดความรู้สึกนึกคิด เกิดความคิดสร้างสรรค์ และมีคุณธรรม จริยธรรมซึ่งในจิตใจ

ผู้ศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือสิ่งเสริมการอ่าน คิดวิเคราะห์ชุดนี้จะเป็นประโยชน์ ในการส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ใฝร ใฝเรียน และมีอุปนิสัยรักการอ่านมากยิ่งขึ้น

ภัทลภา รำไพ

จุดประสงค์ของการศึกษาอักษร

หลังจากนักเรียนอ่านหนังสือสิ่งเดิมการอ่าน ดิจิวิดราห์
ชุด ดุณลักษณ์อันพึงประสงค์ ๘ ประการ จบแล้ว นักเรียนสามารถ

๑. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้
๒. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
๓. บอกสาระสำคัญของเรื่องได้
๔. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้
๕. บอกความหมายของคำได้
๖. บอกรายละเอียดของเรื่องได้
๗. บอกวัตถุประสงค์ของผู้แต่งได้
๘. รู้ และเปรียบเทียบได้
๙. เรียงลำดับเหตุการณ์ได้
๑๐. หาความเป็นจริงจากเรื่องได้
๑๑. แยกข้อเท็จจริงและความคิดเห็นได้
๑๒. นำข้อคิดที่ได้จากเรื่องไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

คำแนะนำสำหรับนักเรียน

หนังสือส่งเสริมการอ่านเล่มนี้ เป็นบทเรียนที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองครับ นักเรียนต้องอ่านทุกหน้าตามลำดับ ห้ามอ่านข้ามก่อนอื่นมาดูข้อควรปฏิบัติในการอ่านหนังสือส่งเสริมการอ่าน ไปใช้ก่อนนะครับ

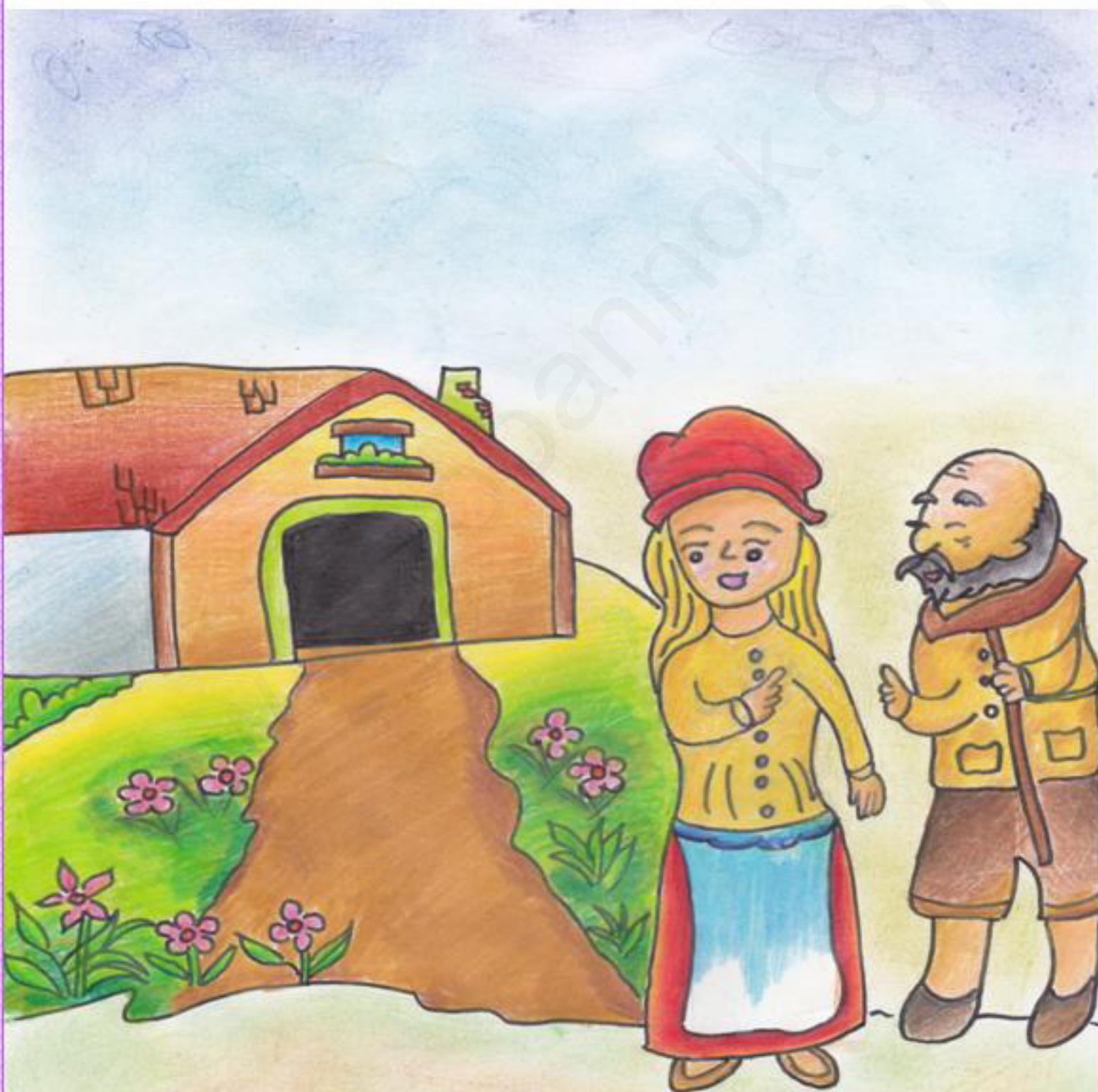

๑. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อวัดความรู้พื้นฐานก่อนเรียน
๒. อ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ทราบว่า เมื่อใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ดิดิวิเคราะห์แล้ว นักเรียนจะต้องเรียนรู้เรื่องอะไรบ้าง
๓. ดึกษาเนื้อหาให้เข้าใจ และทำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ดิดิวิเคราะห์ท้ายบทเรียน
๔. ถ้าหากนักเรียนไม่เข้าใจให้กลับไปทบทวนเนื้อหาที่ผ่านมา พร้อมกับ ทำความเข้าใจอีกรอบ
๕. เก็บรวบรวมหนังสือส่งเสริมการอ่าน ดิดิวิเคราะห์ส่งคืนครูผู้สอน
๖. ทำแบบทดสอบหลังเรียน ตรวจค่าตอบเพื่อวัดความก้าวหน้า

ชาวนายกจนคนหนึ่งไม่มีที่ดินหรือทรัพย์สมบัติใดๆ เขารู้สึก
ลูกสาวในบ้านหลังเก่าๆ หลังหนึ่ง

ลูกสาวของชาวนาเหลือวุฒิดามาก เธอมีเชื่อว่า มีนา มีนาช่วยฟ้องร้อง
เอกสารเพื่อขอที่ดินกับพระราชานาจได้ที่ดินมาจำนวนหนึ่ง

วันหนึ่งชาวนาได้ไปขุดดินบูกเบิกผืนดินที่ได้มาราข้ออยู่หนึ่น

เข้าบังเอิญขุดพบคราชีซึ่งทำด้วยทองคำ ชาวนาจึงคิดที่จะมอบของล้ำค่า
ชิ้นนี้ให้แก่พระราชา เพราะว่าที่ดินผืนนี้เป็นของพระราชา สิ่งที่เขาขุดพบ
ควรจะเป็นของเจ้าของที่ดิน

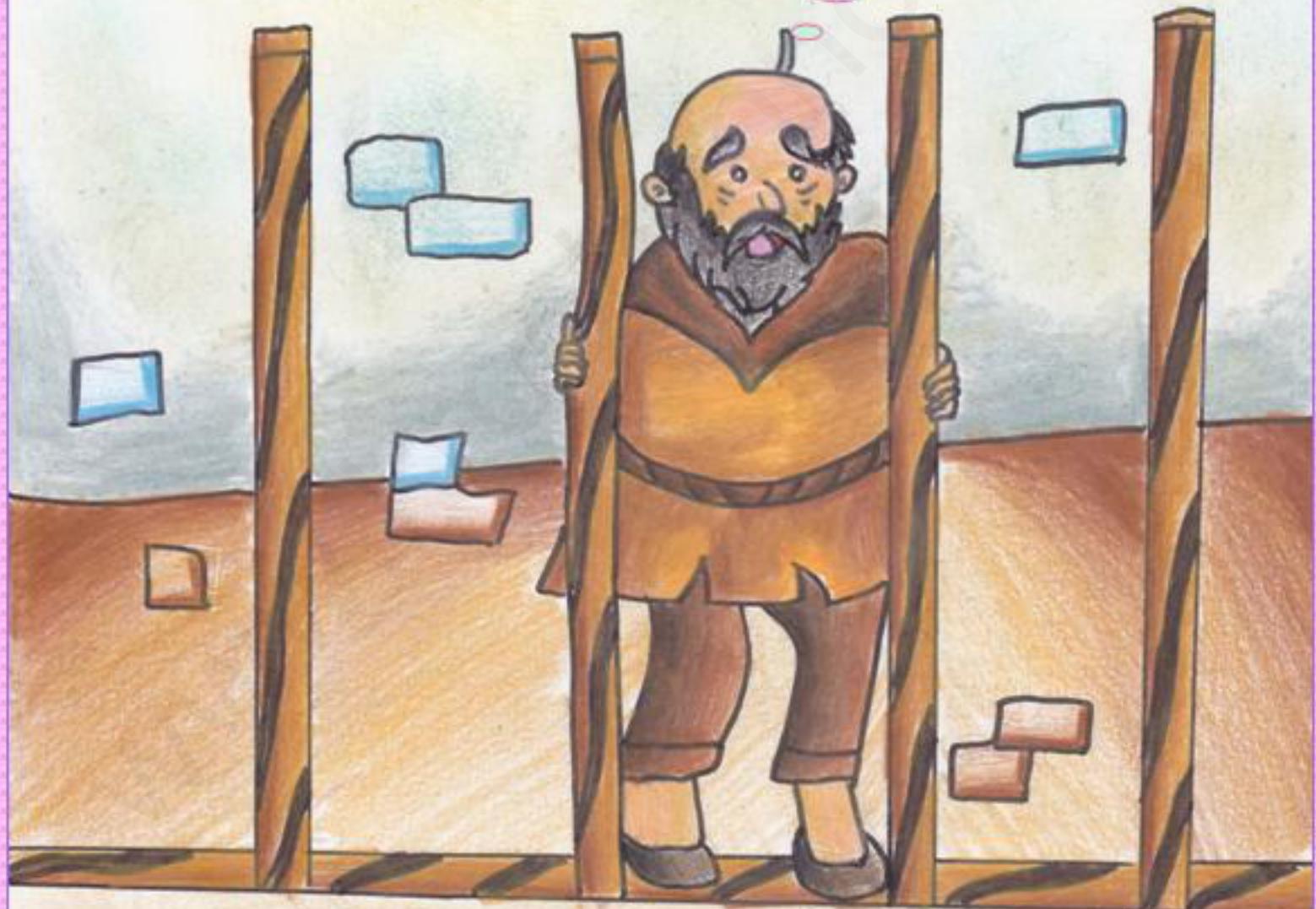
ชาวนาได้ปรึกษากับมีนาเรื่องที่จะนำครกทองคำไปถวายให้กับพระราชา
แต่มีนาไม่เห็นด้วย และเตือนชาวนาว่าอย่างให้พระราชาเลย เพราะเมื่อพระราชา^๕
ได้ครกไปแล้วคงต้องคิดอย่างได้สักทองคำด้วย

ชาวนาไม่ฟังคำเตือนของมีนา เข้าถวายครกทองคำให้พระราชา แล้วก็เป็น^๖
จริงตามที่มีนาเตือน พระราชาทรงต้องการสักทองคำด้วย

แต่.. ชาวนาไม่มีสากทองคำ เขาจึงถูกคุณช้าง ชาวนาเรื่องรำพึงเลี่ยงดัง ถ้าหาก
เข้าเชื้อในคำพูดลูกสาวบอก คงไม่เป็นเช่นนี้ พลศีได้ยินจึงนำเรื่องไปทูล
พระราชา

ถ้าฉันเชื้อลูกสาวฉัน ก็คงไม่ต้อง^{ติดคุกอย่างนี้} ไม่น่าเลี้ยว...

พระราชทรงคิดว่าลูกสาวของข้าวนานั้น ซ่างฉลาดหลักแหลม จึงทรงรับสิ่งให้ไปเชิญนางเข้าวัง พระราชทรงต้องการสอบให้พริบของนาง จึงได้ทรงตั้งเงื่อนไขดังนี้ ห้ามนางนำผ้าฝอนหรือแม้แต่เสื้อผ้าอาภรณ์ติดตัวเข้ามาในพระราชวัง

ได้จะ เดี่ยวฉันจะไปจะ

พระราชทรงต้องการให้แม่นางเข้าเฝ้ารีบไปหน่อยนะ เดี่ยวพระองค์ทรงกริยา

ตั้งนั้น หญิงสาวจึงเปลื้องเสื้อผ้าออกหมด แล้วใช้เหล็กปลา
คลุมตัวก่อนไปเข้าเฝ้าพระราชา

พระราชทานอยากรดสอบให้พริบหนังอีก จึงทรงรับสั่งให้นางมาเข้าเฝ้าในวันรุ่งขึ้นอีกด้วนนี้ ห้ามนั่งรวมม้าหรือเดินแท้มตามถนน ล้วน้อยจึงขาดตัวอยู่ในแท้แล้วผูกแหะไว้กับหางลา ปล่อยให้ลากลากไปตามทางที่รถลากลากลับจราปมา

เมื่อพระราชาทอดพระเนตรเห็นก็ยิ่งชื่นชมลูกสาวงามมาก พระองค์ทรงปล่อย
สาวนา แล้วยังทรงรับสาวน้อยมีนาผู้คลาดเคลื่ยวเป็นชายา

วันหนึ่ง พระราชาเสด็จไปตรวจกองทหาร ทรงพบรดม้ากับรถวัวสองคัน จอดอยู่บริเวณหน้าประตูพระราชวัง เรื่องราวเกิดขึ้น เพราะว่า ม้าลากรถให้กำเนิดลูกม้าตัวหนึ่ง แต่แทนที่มันจะไปหาแม่ม้า ลูกม้ากลับวิ่งไปหาวัว ลากรถแทน

ไม่รู้ ! มันมานอนกับ
แมววัวของฉัน มันก็ต้อง^{เป็นของฉัน}

ลูกม้านั้นเป็นของฉัน
คุณไม่มีสิทธิ์ ฉันไม่ยอม เราให้
พระราชทานเป็นผู้ตัดสินดีกว่า

ลูกม้านอนที่ไหน ก็เป็นของที่นั่น

ชายเจ้าของม้าไม่เห็นด้วยกับการตัดสินของพระราชนิพัทธ์และ
ปรีองเรียนกับพระราชนิพัทธ์ พระราชนิพัทธ์ตอบให้คำแนะนำไป แต่ชายเจ้าของม้า
ต้องให้สัญญาว่าจะไม่บอกใครว่าพระราชนิพัทธ์เป็นผู้แนะนำ

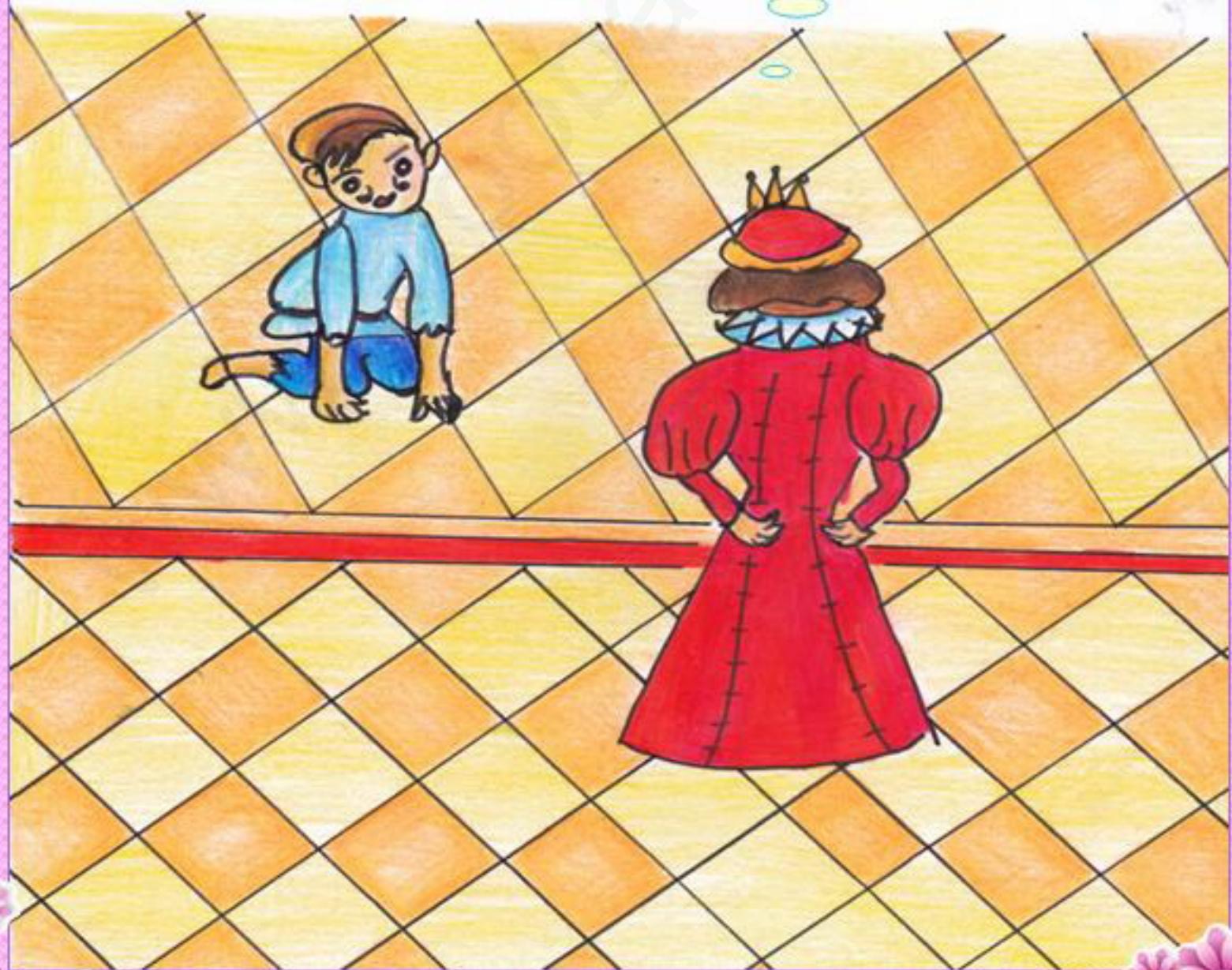
วันต่อมา พระราชาเห็นชายเจ้าของรถม้า กำลังทอดแทบปลาอยู่ที่
สนามหญ้ากีทรงรู้สึกแปลกประหลาด ชายเจ้าของม้าตอบว่า

หากวัวออกลูกเป็นม้าได้
กระหม่อมก็น่าจะทอดแทบมา
ในสนามหญ้าได้

พระราชาทรงรับสั่งว่าจะคืนลูกม้าให้เจ้าของที่แท้จริง แต่ชายเจ้าของม้าต้องเผยแพร่ว่าครอเป็นผู้ออกความคิดนี้ แม้ชวนาไม่ยอมบอก แต่พอถูกซักถามหนักๆ เข้า เขายังจำใจทูลความจริงว่า พระราชนิทรรงเป็นผู้แนะนำ

เจ้าบอกเรามา ว่าครอเป็นผู้ออก
ความคิดให้เจ้าทำอย่างนี้

พระราชวิริวามากถึงขนาดทรงหย่าขาดกับพระราชินี ก่อนพระราชินีจะเสด็จออกจากราชวัง พระราชทานอนุญาตให้พระนางนำสิ่งที่รักที่สุดติดตัวไปได้อย่างหนึ่ง พระราชินีตอบอย่างอนหลับใส่ในหัวผลไม้ที่จะนำไปให้พระราชา เมื่อพระราชาหลับพระนางนำพระราชาที่หลับให้กลับมายังบ้านหลังน้อยของชาวนาผู้เป็นพ่อ โดยให้พระราชานอนบนเตียงของเชอ ส่วนเชอหนงหลับที่ซ้างเตียงนั้นเอง

เมื่อพระราชาทรงตื่นขึ้น ก็รีบตามว่าเกิดอะไรขึ้น พระราชินีตรัสว่า
พระสามีคือสิ่งที่นางรักที่สุด พระราชาทรงช้าบซึ่งพระทัยเป็นยิ่งนัก ทรง
คืนดีกับพระราชินีแล้วเสร็จกลับพระราชวังด้วยกัน

